

„În vremea aceea a vrut Iisus să meargă în Galileea și a găsit pe Filip și i-a zis: vino după Mine. Și Filip era din Betsaida din orașul lui Andrei și al lui Petru. Filip a găsit pe Natanael și i-a zis: am găsit pe Acela despre Care a scris Moise în Lege și au scris proorocii, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret. Iar Natanael i-a zis: Din Nazaret poate să fie ceva bun? Și Filip i-a răspuns: vino și vezi. Iisus a văzut pe Natanael venind către Dânsul și a zis despre el: iată cu adevărat israelitean în care nu este vicleșug! Natanael L-a întrebat: De unde mă cunoști? Iar Iisus, răspunzând, i-a zis: mai înainte ca Filip să te cheme, te-am văzut când erai sub smochin. Răspunsu-a Natanael și I-a zis: Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel. Răspuns-a Iisus și i-a zis: Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Mai mari decât acestea vei vedea. Apoi i-a zis: adevărat, adevărat vă spun că de acum veți vedea cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se peste Fiul Omului.“
(Ioan 1, 43-51)

Aspecte introductive. Cea dintâi duminică din Post ne invită să medităm la o chemare cu mesaj subtil. A lui Filip și Natanael. Prologul ioaneic, menit a reliefa **divinitatea Fiului și deoființimea lui cu Tatăl**, e urmat apoi de o trecere în revistă a înaintemergătorului și a activității sale. Apoi, inspiratul narator prezintă debutul activității pământești a lui Hristos. Între pasajele definitorii pentru acest aspect se numără și o dublă chemare. A lui Filip și Natanael.

Stereotipul. Originar din Betsaida, cetatea lui Andrei și a lui Petru, cel dintâi devine discipol imediat. I se spune: „urmează-Mi” și se conformează. Ține, însă, să nu fie singur în procesul de ucenicie. Vorbește despre Mesia și lui Natanael. Modul în care-l prezintă e important în contextul de față: „Am aflat pe Acela despre Care au scris Moise în Lege și proorocii, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret”. El reușește, astfel, să-L plaseze în raport de continuitate cu Legea și așteptările ei. În același timp, îl localizează și geografic. Prin prisma originii. Doar că, în mintea colegului său, locul cu pricina se suprapune cu niscaiva stereotipii negative. „Din Nazaret poate fi ceva bun?”, se întreabă el. Răspunsul e simplu și dezarmant: „Vino și vezi”.

Întâlnirea și chemarea. Ca urmare a solicitării, Natanael pleacă să-L cunoască personal pe cel adus în discuție. E întâmpinat de acesta, cu un mesaj care-l fletează: „Iată, cu adevărat, israelit în care nu este vicleșug”. Întrebat de unde îl cunoaște, primește un răspuns care aduce cu sine convertirea la statutul de discipol. Îl văzuse sub smochin înainte de dialogul cu Filip. Nu știm exact ce a generat reacția atât de spontană, urmată de mărturisire în cazul lui. Căci, nou-invitatul propovăduitor exclamă spontan: „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești regele lui Israel”. I se promit, însă, revelații mai mari și mai intense. Nazarineanul ține chiar să facă referire la una dintre ele: „Adevărat, adevărat zic vouă, de acum veți vedea cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul Omului”. Ce-i drept, caracterul ei eshatologic o transformă în ceva ce, dincolo de rezonanța poetică, se proiectează într-un viitor cam îndepărtat pentru orizonturile celor două personaje importante ale narațiunii pe care o avem în vedere. Și totuși... A nu se uita că, în relația cu Hristos, aspecte aflate dincolo de fruntariile acestei lumi contează cu adevărat.

În loc de concluzii. Pericopa pe care o avem în vedere poate fi, apodictic, lecturată în multe chipuri. Vorbește despre aspecte care mai de care mai interesante și mai complexe. Ține să arate că **stereotipurile pot constitui blocaje în cunoașterea celuilalt și învățarea de la el**. Evidențiază totodată faptul că, **Hristos nu se cramponează în concepții inutile. Pentru el contează sufletul**. Aspecte precum originea, ori statutul sunt irelevante. În plus, Domnul e capabil să vină El în întâmpinarea celuilalt. Să spargă gheața. Așa cum doar Dânsul știe. Discret, dar ferm. E important ca, precum în inima lui Natanael, **să nu lăsăm vicleșugul să se strecoare. De restul, se ocupă Iisus. Îndrăzniți!**

Protosinghel Maxim Morariu - <https://doxologia.ro>

În prima Duminică a Postului Paștilor, Biserica ne amintește de biruința Ortodoxiei asupra iconoclasmului, prin decizia Sinodului VII Ecumenic din anul 787, consfințită de **Sinodul din anul 843**. S-a stabilit, atunci, că „*asemenea modelului cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, tot așa să fie înălțate cinstitele și sfintele icoane, fie din culori sau din mozaic sau din orice alt material potrivit, în sfintele lui Dumnezeu Biserici, pe sfintele vase, pe sfintele veșminte, pe ziduri și pe lemn, în case și lângă drumuri; și anume icoana Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și a Preacuratei Stăpânei noastre, Sfintei Născătoare de Dumnezeu, cinstiților îngeri și tuturor sfinților și cuvioșilor bărbați*”.

Acest eveniment a fost **generalizat în întreaga Biserică abia în secolul al XI-lea**, fapt demonstrat și de lipsa unor pericope biblice specifice în cadrul Sfintei Liturghii. În unele parohii există tradiția organizării unor procesiuni cu icoane în jurul bisericii, în cadrul cărora se citește *Sinodiconul Ortodoxiei*. Tot în această zi, în toate bisericile și mănăstirile de pe cuprinsul Patriarhiei Române se organizează colecte pentru Fondul Central Misionar. **Înființat de către Patriarhul Justinian Marina (1948-1977), Fondul Central Misionar este destinat nevoilor misionare și filantropice ale Bisericii Ortodoxe Române**, banii strânși fiind folosiți în exclusivitate pentru ajutorarea parohiilor misionare, pentru repararea, construirea și împodobirea noilor locașuri de cult din regiunile defavorizate, pentru ajutorarea comunităților românești din străinătate și pentru susținerea programului filantropic al Bisericii noastre.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a adresat și în acest an clerului și credincioșilor ortodocși o Scrisoare pastorală, care va fi citită în toate bisericile și mănăstirile din Patriarhia Română. <https://doxologia.ro>

Duminică, 1 martie – Duminica Ortodoxiei;
Miercuri, 4 martie – Sf.Cuv.Gherasim de la Iordan;
Vineri, 6 martie – Sf.40 de Mucenici din Amoreea; Aflarea Sf.Crucii;
Sâmbătă, 7 martie – Sf.Sfințit Mc.Efrem, episcopul Tomisului;
Duminică, 8 martie – Sf.Preot Mc.Liviu Galaction din Cluj;

Colecta pentru Fondul Central Misionar începe din **Duminica Ortodoxiei (1 Martie 2026) până în Duminica a 3-a din Post (15 Martie 2026)**. Din suma totală, 40% din **fondurile colectate vor fi folosite pentru ajutorarea unităților de cult cu biserici în construcție sau consolidare, precum și lucrări de pictură bisericească, conform hotărârii Sf.Sinod nr.201 din 4 martie 2003, precum și pentru ajutorarea parohiilor sărace din țară și diaspora, susținerea activităților culturale și misionare din eparhii, sprijinirea lucrărilor sociale și filantropice ale BOR.**

(Adresa nr.1333/ 12.02.2026 a Sectorului administrativ bisericesc al Arhiepiscopiei Bucureștilor)

Începând cu duminică, 8 martie 2026, vom începe **Sfintele Masluri de obște**, după următorul program:

- **Duminică, 8 martie 2026, parohia Înălțarea Domnului, ora 17.00, paroh pr.Florin VOINEAG;**
- **Duminică, 15 martie 2026, parohia Sf.Haralambie Bellu, ora 17.00, paroh pr.Gheorghe DOGARU;**
- **Duminică, 22 martie 2026, parohia Sf.Paraschiva Bellu, ora 17.00, paroh pr.Ioan ROȘU;**
- **Duminică, 29 martie 2026, parohia Mărțișor, ora 17.00, paroh pr.Dragoș MARINEAȚĂ.**

Duminică, 1 martie – Episcopul Grigorie LEU – Până în 1949, Episcopia Hușilor avusese în cuprinsul ei și câteva dintre județele de dincolo de Prut: Cahul, Cetatea Albă, Ismail. Ierarhul Grigorie, care **păstorise și în scaunul Episcopiei de Argeș**, era organizatorul înțelept și tenace al misionarismului ortodox românesc din afara țării și cunoscătorul desăvârșit al modului de organizare al acestuia. Noul stăpâni și puterea de ocupație doreau să intre în posesia acestei structuri organizatorice. **Episcopul Grigorie a păstrat neatinsă taina, exasperându-i pe superiori și înfuriind noua stăpânire a țării.** La această „vină” se adăuga faptul că episcopul avea un fiu, de asemenea cleric, care fugise în Occident. Pentru astfel de lucruri, comuniștii s-au hotărât să-l piardă pe vlădica Grigorie. L-au convocat la București și i-au adus **la cunoștință desființarea Episcopiei de Huși.** La o lună de la această întristătoare hotărâre, **Grigorie Leu trecea, în împrejurări nici azi elucidate, la cele veșnice. Era 1 martie, 1949.** Peste alți trei ani serviciile secrete sovietice întindeau o cursă a morții părintelui Vasile Leu, fiul episcopului, cel care devenise simbol al rezistenței românești anticomuniste din străinătate. Părintele Vasile Leu se afla la Viena, la parohia românească. Fusese chemat de enoriașii români să se roage laolaltă cu ei pentru izbăvirea neamului românesc mult încercat. După slujbă a fost condus spre hotel, chipurile din greșeală, prin zona de ocupație sovietică. **Arestat, trimis în Siberia, a fost condamnat la moarte.** A izbutit, împreună cu Pan Halipa, după îndelungi și stăruitoare demersuri internaționale, să fie transferat în România. Aici va suferi o lungă și ucigătoare întemnițare.

<https://fericiticeiprioniti.net/>

Duminică, 1 martie - Cea mai veche atestare a obiceiului *Mărțișorului* la români datează de la începutul secolului al XIX-lea și o găsim în *Condica limbii rumânești*, un dicționar-lexicon manuscris, în șapte volume, realizat de boierul Iordache Golescu: „*Mărțișorul este și luna martie, dar se zice și o ață împletită cu un fir alb și cu altul roșu ce-l leagă la gâtul, la mâinile copiilor, în luna lui martie, spre pază, spre depărtarea dă orice boală, dă dăochiat, dă fărmeac*”. O altă mențiune din secolul al XIX-lea (1872) apare în lucrarea lui N. Caramfil, *Cântece populare de pe valea Prutului*: „*Mărțișorul este o ață răsucită din mai multe fire roșii și albe, ce-și leagă româncele la gât și la mâini pentru ziua de 1 martie și care apoi se leagă pe trandafiri înfloriți*”.

Obiceiul confecționării și purtării mărțișorului este cunoscut la o mare parte a populațiilor din Răsăritul Europei, la români, aromâni, bulgari, macedoneni, albanezi, greci și găgăuzi.

<https://www.cultura.ro/>

Sâmbătă, 7 martie – Sf.Sfințit Mc.Efrem, episcopul Tomisului

În marea persecuție a lui Dioclețian din anii 304-305, fericitul episcop Efrem a fost prins, întemnițat și chinuit cumplit la Herson (Crimeea), pentru a se lepăda de adevărul Dumnezeu și a se închina idolilor. Însă, mărturisind că este gata să-și dea viața pentru Iisus Hristos, Mântuitorul lumii, i s-a tăiat capul în anul 304 și i se face pomenirea la 7 martie.

Programul săptămânii 1 martie – 8 martie 2026

Duminică	8 - 12	- Sf.Liturghie (a Ortodoxiei) – Pr.Dragoș
	17 – 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș
Luni	17 – 18	- Acatistul Sf.Arhangheli - Pr.Dragoș
Marti		
Miercuri	9 – 12	- Liturghia Darurilor și sfințirea mică a apei – Pr.Marian
Joi		
Vineri	8.30 – 12	- Liturghia Darurilor și Taina Sf.Maslu – Pr.Marian
	17 - 18	- Acatistul Sf.Gheorghe – Pr.Marian
Sâmbătă	8 - 11	- Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Marian
	17 – 18	- Vecernia Duminicii a II-a din Post – Pr.Dragoș
Duminică	8 - 12	- Sf.Liturghie (a Sf.Grigorie Palama) – Pr.Dragoș
	17 – 19	- Sf.MASLU de obște la parohia Înălțarea Domnului